DOMSTOLENS DOM
14. oktober 1992 *

I sag C-262/91,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Johannes Føns Buhl og Antonio Aresu, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Roberto Hayder, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøger,

mod

Den Italienske Republik ved professor Luigi Ferrari Bravo, chef for Udenrigsministeriets servizio del contenzioso diplomatico, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato Ivo Braguglia, og med valgt adresse i Luxembourg på Den Italienske Ambassade, 5, rue Marie-Adélaïde,

sagsøgt,

angående en påstand om at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-traktatens artikel 171, idet den ikke har gennemført de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde dommene af 24. november 1987 i sagerne Kommissionen mod Italien (sag 124/86, Sml. s. 4661, og sag 125/86, Sml. s. 4669),

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene G. C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg og J. L. Murray, samt dommerne G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn og D. A. O. Edward,

* Processprog: italiensk.

generaladvokat: C. O. Lenz
justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 1. juli 1992,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 11. oktober 1991 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af EØF-traktatens artikel 169 anlagt sag med påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-traktatens artikel 171, idet den ikke har gennemført de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde dommene af 24. november 1987i sagerne Kommissionen mod Italien (sag 124/86, Sml. s. 4661, og sag 125/86, Sml. s. 4669).

2 Ved disse to domme har Domstolen fastslået, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-traktaten, idet den ikke inden for de fastsatte frister har sat de bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme dels Rådets direktiv 83/183/EØF af 28. marts 1983 om afgiftsfritagelse ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en medlemsstat, dels Rådets direktiv 83/181/EØF af 28. marts 1983 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, litra d), i direktiv 77/388/EØF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder.

3 Da Kommissionen ikke modtog meddelelse om de foranstaltninger, som Den Italienske Republik skulle have truffet med henblik på opfyldelsen af de to ovennævnte domme, iværksatte den proceduren i henhold til EØF-traktatens artikel 169 og har herefter anlagt denne traktatbrudssag.

4 Hvad nærmere angår sagens faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb samt parternes anbringender og argumenter henvises til den refererende dommers rapport. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

5 Kommissionen har gjort gældende, at den omstændighed, at Den Italienske Republik endnu ikke har vedtaget de nødvendige bestemmelser for at bringe den nationale lovgivning i overensstemmelse med de to ovennævnte domme af 24. november 1987, udgør en tilsidesættelse af forpligtelsen i henhold til EØF-traktatens artikel 171 til at gennemføre de til en doms opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

6 Den Italienske Republik har alene anført, at den lov, der er nødvendig for at opfylde de to domme fra Domstolen, må forventes at blive vedtaget af deputeretkammeret i nær fremtid.

7 Det skal understreges, at selv om der ikke i EØF-traktatens artikel 171 er fastsat nogen frist for opfyldelsen af en dom, kræver hensynet til en øjeblikkelig og ensartet anvendelse af fællesskabsretten, at foranstaltninger til opfyldelse af en dom iværksættes øjeblikkeligt og gennemføres hurtigst muligt (jf. dom af 13.7.1988, sag 169/87, Kommissionen mod Frankrig, Sml. s. 4093, præmis 14).

8 Kommissionens påstand om traktatbrud tages herefter til følge.

Sagens omkostninger

9 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at betale sagens omkostninger. Da Den Italienske Republik har tabt sagen, bør den betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-traktatens artikel 171, idet den ikke har gennemført de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde:

— dommen af 24. november 1987 (sag 124/86, Kommissionen mod Italien, Sml. s. 4661), hvori Domstolen udtalte og bestemte:

»Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har sat de bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 83/183/EØF af 28. marts 1983 om afgiftsfritagelse ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en medlemsstat«,

— og dommen af 24. november 1987 (sag 125/86, Kommissionen mod Italien, Sml. s. 4669), hvori Domstolen udtalte og bestemte:

»Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har sat de bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 83/181/EØF af 28. marts 1983 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, litra d), i direktiv 77/388/EØF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder.«

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

Due Rodríguez Iglesias Zuleeg Murray

Mancini Schockweiler Moitinho de Almeida Kapteyn Edward

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 14. oktober 1992.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

O. Due
Præsident